REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U POŽEGI
Sv. Florijana 2, POŽEGA

Poslovni broj: Pn-3/2026-9

U I ME R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Požegi, po sutkinji ovog suda Meliti Novak, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Mihanovićeva 3, Zagreb, OIB: 84397956623, zastupan po generalnom punomoćniku Milanu Mršiću, dipl.iur., OIB:52848403362, protiv tuženika WIENER osiguranje Vienna Insurance group d.d. Zagreb, Slovenska 24, OIB:52848403362, zastupan po punomoćniku Slavku Baotiću, odvjetniku u Županji, radi naknade štete, nakon glavne rasprave održane 27. listopada 2026. u nazočnosti generalnog punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 30. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I Tužitelj Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Mihanovićeva 3, Zagreb, OIB: 84397956623, se odbija s tužbom i tužbenim zahtjevom koji glasi:

"Tuženik je dužan platiti tužitelju na ime naknade štete iznos od 17.443,28 € sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos, koja teče od dana podnošenja tužbe pa do isplate, kao i naknaditi tužitelju parnične troškove, sve na račun Državnog proračuna br. HR1210010051863000160 (s „poziv na broj-odobrenje“, u pretpolje upisati 26, a u veće polje sljedeće šifre 5908-19-19-03358029226), sve u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude, pod prijetnjom ovrhe."

II Nalaže se tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Mihanovićeva 3, Zagreb, OIB: 84397956623, da tuženiku WIENER osiguranje Vienna Insurance group d.d. Zagreb, Slovenska 24, OIB:52848403362 na ime troškova parničnog postupka plati iznos od 3.150,00 EUR, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika u kojoj navodi da na temelju pravomoćne presude Općinskog suda u Požegi br. K-151/12 od 20.10.2014., tuženik periodično podmiruje tužitelju štetu na ime isplaćene obiteljske mirovine osiguraniku tužitelja Anđelki Papić, jer je navedenom presudom utvrđena odgovornost osiguranika tuženika Brune Papac za prometnu nezgodu u kojoj je smrtno stradao osiguranik tužitelja Drago

Papić iza kojega je ostvareno pravo na obiteljsku mirovinu. Kako se isplata obiteljske mirovine osiguraniku tužitelja Anđelki Papić vrši i poslije 30.09.2020., do kada je tuženik štetu podmirio, nastala je nova šteta koju je tuženik dužan nadoknaditi. Konkretno, šteta iznosi 17.443,28 €, a sastoji se od isplaćene obiteljske mirovine u razdoblju od 01.10.2020. do 30.11.2024. godine u punom iznosu u smislu čl. 161. st. 2. toč. 1. ZOMO (NN 157/13, 151/14, 33/15, 93/15 i dr.). Tužitelj je dopisom od 09.12.2024. pozvao tuženika da mu štetu naknadi mirnim putem, što on nije učinio. Tužitelj je dopisom od 09.12.2024. pozvao tuženika da mu štetu naknadi mirnim putem, što on nije učinio, stoga tužitelj predlaže da sud donese presudu kojom će utvrditi da je tuženik dužan platiti tužitelju na ime naknade štete iznos od 17.443,28 EUR s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da nije sporan štetni događaj i ranija komunikacija parničnih stranaka. Točno je da je tuženik u ranijem vremenu isplaćivao štetu, ali zbog promjene sudske prakse, to više ne želi pa onda i nije udovoljio traženju iz mirnog postupka. Tužbeni zahtjev se odnosi na isplatu obiteljske mirovine osiguraniku tužitelja Anđelki Papić nakon 30. rujna 2020. godine i tuženik ne osporava pravo osiguranice na isplate ove vrste mirovine. Sporno je da li tužitelj može regresno potraživati isplate od tuženika i ova činjenica će biti predmet parničnog postupka. Prije svega ističe se i prigovor aktivne legitimacije jer se mirovina isplaćuje iz državnog proračuna, a zna se koja institucija zastupa Republiku Hrvatsku u sudskim postupcima. Predlaže se na početku parnice odlučiti o ovom procesnom prigovoru. Tuženik osporava tužbeni zahtjev po osnovi, ali podredno i visini. Podnositelj tužbenog zahtjeva je previdio pravilo da se u konkretnim slučajevima primjenjuje Zakon o obveznim osiguranjima u prometu, a ne Zakon o mirovinskom osiguranju, na kojeg se poziva historijat tužbe. Na sjednici Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u sporovima Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje protiv osiguravajućih društava i radi naknade isplaćene mirovine, naknade za tjelesna oštećenja, profesionalne rehabilitacije i druga srodna potraživanja, primjenjuje se isključivo Zakona o obveznim osiguranjima u prometu i to onaj koji je bio na snazi u vrijeme isplate mirovine ili drugih naknada, a sve u okviru odgovornosti osiguranika za nastanak nesreće u smislu članka 27. stavak 1 navedenog Zakona. Ovaj zakon je jedini primjenljiv kada su u pitanju subrogacijski zahtjevi nositelja socijalnih osiguranja, ovdje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje. Tuženik navodi odredbe mjerodavnog članka 27: „(1) Društvo za osiguranje obvezno je zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju. (2) Stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovoga članka smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji. (3) Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu. (4) Odredbe stavka 1., 2. i 3. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja. (5) Obvezu iz stavka 1. ovoga članka prema zavodu koji obavlja poslove zdravstvenog osiguranja

društvo za osiguranje dužno je izvršiti u skladu s odredbama zakona koji uređuje obvezno zdravstveno osiguranje.“ Tuženik je osiguravajuće društvo koje za sve vrste šteta odgovora isključivo primjenom navedenog zakona, a ne Zakona o obveznim odnosima, kako to smatra historijat tužbe. U ovoj parnici predmet raspravljanja bi mogla biti samo pozitivna razlika mirovine, kako je precizno navedeno u stavku tri citiranog članka 27. Međutim, svakako bi teret dokazivanja bio na samom tužitelju koji se uopće ne poziva na taj način izračun, a ni ne predlaže dokazna sredstva. Ujednačeni su stavovi redovnih i drugih sudova je da se uvijek primjenjuje samo Zakon o obveznim osiguranjima u prometu. Tuženik zbog toga dostavlja u sudski spis, uz ovaj odgovor, sudske odluke koje su identične i predlaže sudu odmah odlučiti o tužbenom zahtjevu, a temeljem ujednačene sudske prakse. U prilogu je odluka Vrhovnog suda Rev - 12/2022 i Visokog trgovačkog suda broj Pž-1262/2022. U svakom slučaju tuženik, bez obzira na prethodne prigovore, traži od suda primjenu odredaba Zakona o obveznom osiguranju u prometu kada je u pitanju izračun štete. One se ne može promatrati kao šteta u nominalnom iznosu, već se treba utvrditi stvarna šteta. Navedeni zakon je lex specialis u odnosu na Zakon o obveznim odnosima koji je generalni propis za pitanja štete. Da se i zanemari navedeni članak 27. Zakona obveznim osiguranjima u prometu, prigovara se dokazima tužitelja jer priloženi obračuni službe tužitelja nema status javne isprave koji bi se mogli koristiti kao dokazno sredstvo. Na kraju se predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva u cijelosti, a i naknada troškova tuženika.

3. U dokaznom postupku izvršen je uvid u presudu Općinskog sud u Požegi broj K-151/12-11 od 20. listopada 2014., u rješenje tužitelja od 1. listopad 2012., u obračun Službe za isplatu mirovina tužitelja od 6. prosinca 2024., u dopis tužitelja od 9. prosinca 2024. s dostavnicom, Rješenje Županijskog suda u Splitu broj Gž-1606/2025-3 od 10. prosinca 2025., u Nalaz i mišljenje financijskog vještaka Dajane Hart od 7. listopada 2026. te u sve priloge i podneske u spisu.

4. Sud je analizom dokaza sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku – u daljnjem tekstu ZPP ("Narodne novine", broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22) ocijenio svaki dokaz zasebno kao i sve dokaze zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka utvrdio da su tužba i tužbeni zahtjev neosnovani.

5. Nije sporno da je u prometnoj nesreći koju je skrivio tuženikov osiguranik Bruno Papac smrtno stradao osiguranik tužitelja Drago Papić te da je osiguranik tuženika Bruno Papac pravomoćnom presudom, Općinskog suda u Požegi broj K-151/12-11 od 20. listopada 1914. proglašen krivim za uzrokovanje predmetnog štetnog događaja. Također nije sporno da se isplata obiteljske mirovne osiguraniku tužitelja Anđelki Papić vrši i poslije 30. rujna 2020., odnosno da joj je isplaćena obiteljska mirovina od 1.listopada 2020. do 30. studenog 2024. u punom iznosu te da tužitelj potražuje puni iznosa štete u iznosu od 17.443,28 EUR.

6. Između tužitelja i štetnika postoji odnos izvan ugovorne odgovornosti za štetu. Obveze društva za osiguranje po policama osiguranja od automobilske odgovornosti regulirane su odredbama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“ broj 151/05, 36/09, 75/09, 76/13 i 152/14 - u daljnjem tekstu ZOOP-a), a u

postupcima u kojima spor pokreće HZMO protiv osiguranika štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime obiteljske mirovine relevantne su odredbe ZOOP-a koje su na snazi u trenutku izvršenih isplata obiteljskih mirovina, a ne odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“ broj 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18 i 102/19 - u daljnjem tekstu ZOMO-a), koji predstavlja opći propis koji uređuje odnose u sustavu mirovinskog osiguranja te se u ovoj pravnoj stvari imaju primijeniti odredbe ZOOP-a i to odredba čl. 27. st. 1., 2., 3. i 4. ZOOP-a kojim je propisana obveza društva za osiguranje da zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenog, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknade stvarnu štetu u okviru odgovornosti svog osiguranika i u granicama obveze preuzetih ugovorom o osiguranju, s time da se stvarnom štetom smatraju troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji, pri čemu se razmjerni iznos mirovine utvrđuje prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem HZMO-a i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu, a te odredbe odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja.

7. Isplatom svake obiteljske mirovine udovici svog osiguranika nastaje šteta i to sukcesivno svakom mjesečnom isplatom obiteljske mirovine te svaka takva isplata za tužitelja predstavlja novu štetu, a između tužitelja i štetnika koji je prouzročio smrtno stradavanje osiguranika tužitelja pa onda posljedično i tuženika kao osiguranika štetnika, nastaje novi, zakonom propisani odnos izvan ugovorne odgovornosti za štetu. Za odluku u ovom sporu koji pokreće HZMO protiv osiguravatelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime obiteljske mirovine je mjerodavan ZOOP koji je bio na snazi u vrijeme njezina nastanka, a ne zakon koji je bio na snazi u vrijeme nastanka samog štetnog događaja - prometne nezgode.

8. Tuženik je društvo koje se bavi poslovima osiguranja i u ovom slučaju je riječ o obveznom osiguranju u prometu koja materija obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti je uređena ZOOP zbog čega se na konkretan odnos tužitelja i tuženika kao osiguravatelja u pogledu utvrđivanja visine i obima obveze tuženika kao osiguravatelja primjenjuje materijalno pravo koje regulira konkretan ugovor o osiguranju odnosno ZOOP.

9. Tuženik se, kao osiguravatelj motornog vozila štetnika, nalazi u istom pravnom statusu kao i sam štetnik. Obveza tuženika regulirana je ZOOP temeljem kojeg je i zaključen ugovor o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti i tuženik može odgovarati samo u okviru tog zakona i njime preuzetih obveza. Osiguravajuća društva nisu štetnici nego na temelju zaključenog ugovora o osiguranja s vlasnikom opasne stvari (motornog vozila) imaju obvezu (u slučaju da se ispune uvjeti propisani ZOOP) naknaditi štetu umjesto odgovorne osobe (štetnika) i to u okviru obveza preuzetih ugovorom o osiguranju, a koji ugovor je uređen posebnim zakonom i to ZOOP.

10. Sukladno čl. 8. st. 1. ZOOP tuženik kao društvo za osiguranje ima obvezu sklopiti ugovor o osiguranju sukladno odredbama tog zakona, a kojim odredbama je uređen i opseg pokrića odnosno rizici koje osiguravatelj uzima u pokriće zaključenim ugovorom

te obim i opseg osiguranog pokrića, a na temelju čega se sukladno načelu razmjernosti i naplaćuje odnosno obračunava premija osiguranja. Zbog navedenoga sud je odluku donio primjenom odredbe čl. 27. ZOOP koja uređuju konkretnu situaciju i koja je u utuženom razdoblju bila na snazi.

11. Naime, prema odredbi čl. 27. stavak 3. ZOOP tužitelj bi imao pravo zahtijevati naknadu samo ukoliko bi iznos obiteljske mirovine koji je isplaćen udovici osiguranika HZMO bio veći od obiteljske mirovine koja bi bila isplaćivana u slučaju ozljede na radu.

12. Vještačenjem provedenim po financijskom vještaku Dajani Hart 7.listopada 2026. utvrđeno je da su isplaćeni iznosi obiteljske mirovine Anđelki Papić, udovici pok. Drage Papića za razdoblje od 1.listopada 2020. do 30.studenog 2024. manji od iznosa invalidske mirovine koja je bila utvrđena u slučaju ozljede na radu. Naime Anđelki Papić je u utuženom razdoblju tužitelj na ime obiteljske mirovine isplatio iznos od ukupno 17.443,26 EUR, a invalidska mirovina koja bi bila utvrđena u slučaju ozljede na radu iznosila bi u utuženom razdoblju 21.758,80 EUR.

13. Stranke nisu imale primjedbi na nalaz vještaka, a i po mišljenju suda isti je dan savjesno i u skladu s pravilima struke te je stoga sud na istome utemeljio svoju odluku.

14. Budući iz nalaza vještaka nedvojbeno proizlazi da je mirovina koju je tužitelj isplatio udovici osiguranika u utuženom razdoblju niža od mirovine koju bi isplatio u slučaju ozljede na radu sud je tužitelja, na temelju odredbe članak 27. ZOOP odbio s tužbenim zahtjevom.

15. Budući je sud tužitelja odbio s tužbenim zahtjevom na temelju odredbe članaka 154.stavak 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07.-Odluka USRH, 84/08, 96/08-Odluka USRH, 123/08., 57/11.; 148/11., 25/13., 89/14.-OUSRH i 70/19., 80/22 i 114/22 dalje: ZPP), naložio mu je da tuženiku na ime naknade troškova parničnog postupka plati iznos od 3.150,00 EUR koji trošak se odnosi na sastav odgovora na tužbu (500,00 EUR), zastupanje na ročištima 29. travnja 2025. i 27. listopada 2026. (2x500,00 EUR), zastupanje na ročištu 4. veljače 2026. (250,00 EUR), sastav odgovora na tužbu (500,00 EUR), sastav podnesaka od 30. prosinca 2025. i 14. listopada 2026. te trošak financijskog vještačenja(400,00 EUR).

15.1. Tuženik nema pravo na naknadu pristojbe na odgovor na tužbu jer obveza plaćanja sudske pristojbe na odgovor na tužbu nastaje po pravomoćnom završetku postupka, a troškove snosi svaka stranka razmjerno svom uspjehu u parnici.

16. Zbog svega navedenoga odlučeno je kao u izreci presude.

Požega, 30. listopada 2026.

Sutkinja:

Melita Novak

MELITA NOVAK

Elektronički potpisano: 30.10.2026T09:19:09 (UTC:2026-10-30T08:19:09Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: c0729538-1a38-4c7c-ae8b-8aee03b74e98

Općinski sud u Požegi

Uputa o pravu na žalbu: Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku 15 dana od dana objave presude. Žalba se podnosi ovome sudu, a o istoj odlučuje županijski sud.

Dna:

1. HZMO, Područni ured Požega
2. Slavko Baotić, odvjetnik u Županji

Broj zapisa: **9-3088f-676a7**

Kontrolni broj: **0e14a-2a88c-614ba**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Požegi** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.